

1 Listopada: Wszystkich Świętych

Tekst Ewangelii (Mt 5,1-12a): Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.

«Cieszcie się i radujcie»

Mons. F. Xavier CIURANETA i Aymí Obispo de Lleida
(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj wspominamy rzeczywistość zbawczego misterium zawartego w "Credo", które napełnia nas radością: «Wierzę w Świętych obcowanie». Wszyscy Święci, od Dziewicy Maryi, którzy już przeszli do życia wiecznego tworzą jedność: są Kościołem błogosławionych, których wskazuje Jezus: «Błogosławieni czystego serca, albowiem oni będą oglądać Boga » (Mt 5,8). Jednocześnie, są oni we wspólnocie z nami. Wiara i nadzieja nie mogą nas zjednoczyć, gdyż oni już cieszą się wiecznym oglądaniem Boga. Jednak łączy nas miłość «która jest największa» (1 Kor 13,13); ta miłość, którą nas z nimi jednoczy Bóg Ojciec, Chrystus Zbawiciel i Duch Święty. Miłość, która czyni ich solidarni z nami i nam życzliwymi. Dlatego, nie czcimy świętych jedynie z racji na ich przykładowość, ale z racji na ich jedność w Duchu z całym Kościołem, który umacnia w miłości bratniej.

Dzięki tej głębokiej jedności, możemy czuć tę bliskość z tymi wszystkim świętymi, którzy przed nami wierzyli i ufali temu wszystkiemu, czemu i my ufamy i dajemy wiarę. I przede wszystkim kochali Boga Ojca i swych braci, naśladowując pilnie miłość Chrystusa.

Święci apostołowie, święci męczennicy, święci wyznawcy żyjący na przestrzeni wieków, są ponadto, naszymi braćmi i orędownikami. W nich wypełniły się prorocze słowa Jezusa: «Błogosławieni jesteście gdy

wam urągają i prześladują was i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe o was. Cieszcie się i radujcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie» (Mt 5,11-12). Skarb ich świętości jest dobrem całej rodziny, na którą możemy liczyć. Oni są skarbem niebiańskim, do których Jezus zachęca by się przyłączyć (cf. Mt 6,20). Jak zapewnia Sobór Watykański II, «ich przeto troska braterska wspomaga wydatnie słabość» (Lumen gentium, 49). Ta uroczystość dostarcza nam pokrzepiającej wiadomości, która nas zaprasza do radości i świętowania.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Boskość jest czystością, uwolnieniem od pasji i usuwaniem wszelkiego zła: jeśli to wszystko jest w tobie, wtedy naprawdę jest w tobie Bóg.» (Święty Grzegorz z Nyssy)
- «Nie jesteśmy sami; jesteśmy otoczeni wielką chmurą świadków: z nimi wszystkimi tworzymy Ciało Chrystusa» (Benedykt XVI)
- «Szóste błogosławieństwo zapowiada: "Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą" (Mt 5, 8). "Czyste serca" oznaczają tych, którzy dostosowali swój umysł i swoją wolę do Bożych wymagań świętości, zwłaszcza w trzech dziedzinach: miłości, Czystości, czyli prawości płciowej, umiłowania prawdy i prawowierności w wierze. Istnieje związek między czystością serca, ciała i wiary» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2518)